

**„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
CAPITOLUL I | GĂSESC ASCULTARE
RUGĂCIUNILE CREDINȚEI
UN TATĂ CARE SE ROAGĂ (II)**

[Continuare din numărul trecut]

Dar misionarului nu prea i-a plăcut lucrul acesta. Nu i s-a părut corect ca el să doarmă în cort, iar mult mai vârstnicul Paulus să doarmă afară, dar s-a supus.

Cam pe la ora trei noaptea i s-a părut că aude un zgomot. A ascultat. Foșnea ceva în frunzele uscate împrăștiate în jurul cortului.

Se percepeau niște pași foarte ușori. Se pare că Paulus și-a părăsit culcușul. Oare ce vrea ? S-o fi îmbolnăvit ? - Misionarul era neliniștit ; s-a îmbrăcat repede și a ieșit în lumina lunii.

Ce liniștită era noaptea ! Se auzeau numai sforăitul de sub copaci al slujitorilor care dormeau și în depărtare urletul unui șacal. Paulus nu era nicăieri. Să se fi ascuns pe câmpul cu grâu din apropiere ? Dar pentru ce ?

Deodată a ajuns un bocet la urechea celui care asculta.

El și-a îndreptat pașii spre câmp și, într-adevăr, era Paulus, care stătea îngenunchat și-și înălța glasul către Dumnezeu.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

O asemenea rugăciune nu mai auzise misionarul niciodată.

Ți se frângea inima să asculți plânsul tatălui plecat peste necredința fiilor, cum îi chema unul după altul, pe nume, apoi se lupta cu adevărat solemn pentru sufletul lor.

O jumătate de oră a stat misionarul ca vrăjit, apoi și-a dat seama că, de fapt nu are niciun drept să pătrundă în această intimitate. S-a întors repede în cortul lui și n-a mai durat mult până a ajuns și Paulus în culcușul lui.

Câteva luni mai târziu, misionarul a fost numit misionar în Laknau.

Despărțirea i s-a părut grea, mai ales de bătrânul Paulus, ale cărui cuvinte au fost :

„Plecați spre a vă ruga pentru fiii mei !”

Și iată că după o vreme a venit vestea că unul dintre ei s-a întors la Domnul.

Mulți ani după aceea i-a urmat cel de-al doilea. Iar când bătrânul Mian Paulus a plecat acasă, mai lipsea doar al treilea.

Dar și pentru acesta mai trebuia să vină ceasul harului. [Continuarea în numărul următor. Preluare din cartea : „Întâmplare” sau **Providența Lui Dumnezeu ?** | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XII, NR. 535 / 8 FEBRUARIE 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane.
- Mică enciclopedie onomastică
- Dicționar de cuvinte, expresii
- Lumini peste veacuri. Felix Neff
- Cum pot fi mântuit ?
- Un tată care se roagă (II)

*„Iată Eu stau la ușă și bat.
Dacă aude cineva glasul Meu
și deschide ușa, voi intra la el,
voi cina cu el, și el cu Mine”.*
[APOCALIPSA 3 : 20]

Editorial. *Timp și veșnicie !*

„Pentru că trec repede și noi zburăm” (Psalmul 90 : 10)

Timpul trece încet sau repede ? Nu trece, zboară ! Este ca și când am zbura de aici. Desigur, când arde casa, până vin pompierii, minutele par fără sfârșit.

Naufragiații, a căror epavă zace pe stânci, unde valurile smulg scândură cu scândură, acelora noaptea li se pare fără sfârșit, până când, în sfârșit, mijește dimineața și se zărește barca de salvare care vine.

Când Bluecher lupta în 16 iunie 1815 la Ligny și aștepta ceas după ceas ca Wellington să vină așa cum a promis, atunci au fost ore lungi, fierbinți. Wellington n-a venit, lupta a fost pierdută.

Două zile mai târziu, în 18 iunie, Wellington l-a așteptat pe Bluecher la Waterloo, și aici era primejdia ca lupta să se piardă și Wellington a strigat :

„Vreau să vină prusacii sau noaptea !” Noaptea a întârziat să vină, dar Bluecher a venit, iar soarele care apunea, a văzut marea victorie.

Te așteaptă și pe tine probabil cineva, căruia timpul i se pare lung, pentru că îl lași să aștepte atât de mult ?

Așteaptă mama ta o scrisoare, un semn de dragoste de la tine ? N-o lăsa să aștepte mai mult !

Așteaptă cineva, care ți-a făcut mult bine, un cuvânt de mulțumire ?

Așteaptă cineva, căruia tu i-ai provocat multă suferință și durere, ca tu să vii și să recunoști și să ceri iertare ?

Lasă-mă să-ți povestesc o istorioară despre așteptare. O doamnă bogată scoțiancă, a plecat în oraș cu singura ei copiliță, pentru a face cumpărături.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Ea își mîna singură caii blânzi și siguri, așa cum se petrecea acolo de multe ori. În fața prăvăliei i-a dat copilei hățurile și a intrat în casă.

Atunci caii s-au speriat și au fugit. Au gonit pe stradă într-o alergare nebună, afară, de-a lungul drumului. Afară lucra un muncitor la o carieră de piatră.

El a văzut de departe căruța rulând cu copilul apropiindu-se, și-a dat seama de primejdie, s-a năpustit pe șosea, s-a aruncat spre cai, a fost trântit jos, călcat în picioare, dar caii s-au oprit, copilul a fost salvat. Bărbatul rănit de moarte a fost dus în locuința lui din apropiere.

Mama a venit din oraș, grăbindu-se într-acolo cu răsufierea tăiată. Plină de bucurie și-a găsit copilul salvat, a aflat ce s-a întâmplat, a urcat profund mișcată în căruță și a plecat acasă.

Bărbatul amorțit, muribund, zăcea pe patul lui, înconjurat de ai săi, din când în când se trezea din amețea lui și întreba : „Nu vine doamna ?”

A trecut ziua, noaptea, a doua zi. Mereu aceeași întrebare : „Nu vine doamna ?” În seara celei de a doua zile, omul a murit.

El a așteptat să primească un cuvânt de mulțumire de la femeia, pentru care și-a sacrificat viața, fericirea familiei lui, chiar totul, pentru a-i salva copilul, care era pentru ea prețios, de neînlocuit.

Ah, el a așteptat zadarnic ; inima acestei femei era atât de egoistă, încât n-a întrebat de salvatorul ei.

Lucrul acesta a fost greu pentru sărmanul om. Nu-i așa ? A fost groaznic de greu - dar nu judeca prea devreme ! ...
[Continuarea în numărul următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE

EDUCAȚIE (I)

- Când copacul este mic grădinarul îl îndreaptă încotro pofteste ; dar nu mai reușește să-i îndrepte arcuirile și îndoiturile atunci când a crescut. **ABUSHOKUR BALKHI, Primii poeți, 119**
- Până nu tai fitilul, lumânarea nu arde bine și nu strălucește. **MANUCHEHRI**
- Caută oameni mai buni decât tine și folosește-te de orice împrejurare ca să-ți petreci timpul cât se poate mai puțin cu cei asemeni ție.
- Cel ce nu-i educat în copilărie va fi lipsit la maturitate de fericire.
- Bățul verde îndoiaie-l după cum ți-e voia, fiindcă uscat nu se îndoiaie decât în foc. **SAADI, Golestan, 148, 156**
[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ | Sorin

- **Sorin**. Prenume moderne și foarte apreciate astăzi, **Sorin** și **Sorina** sunt noutăți în onomastica noastră (probabil necunoscute acum o sută de ani). Popularizat de la sfârșitul secolului trecut de un poem al lui N. Beldiceanu (1844-1896), **Sorin** este considerat un derivat românesc de la **Soare** (uneori și prenume, dar mai mult nume de familie), atestat în documente cu câteva sute de ani în urmă și format pe baza subst. **Soare** (în aceeași familie sunt încadrate și **Sor**, **Soru**— de aici **Sorescu**, **Soreni** etc.).

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **O, temps, suspends ton vol !** (fr. „O, timpule, oprește-ți zborul !”) – Lamartine, poezia *Lacul*, strofa 6. Poetul stă pe malul unui lac, își aduce aminte ... și meditează asupra trecerii vremii : „*Scăpare n-are omul, și timpul țărîm nu are : / El curge, noi murim !*” ... [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*. Editura Științifică. București. 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 14

FELIX NEFF

Apostolul Alpilor

Urmașii lor, în 500 de ani, au devenit necredincioși și au trecut la catolicism, ca să nu fie prigoniți.

Șase familii erau proaspăt convertite și au format acea bisericuță evanghelică.

Datorită faptului că erau la mare distanță de lumea civilizată, izolați sus în vârf de munte, oamenii au devenit aproape barbari.

Din septembrie până în aprilie ținea iarna, cu zăpadă mare și ger crâncen. Doar lupii dădeau târcoale pe afară, să găsească ceva pradă, oamenii stând toți în casele lor.

La acea înălțime nu mai erau păduri, așa că erau lipsiți de lemne de foc.

De fapt, casele lor nici nu aveau coșuri și nici ferestre.

Pe timpul iernii, oamenii trăiau cu vitele în grajd și dormeau pe grămada de bălegar căci dădea căldură.

Hainele le erau toate murdare, și așa le era și sufletul.

Soția era tratată cu asprime, nu avea voie să stea la masă cu soțul, ci ea aștepta la spatele lui și el îi dădea bucata de pâine peste umăr.

Ea o lua, îi pupa mîna și îi făcea o plecăciune.

Corupția, desfrăul, certurile, bătăile se țineau lanț.

Aceasta arată cum din bunici buni credincioși, nepoții pot ajunge în cea mai josnică decădere.

Între acești oameni, uitați de lume, s-a dus Neff să predice Evanghelia.

El își dădea seama de greutatea mari în convertirea acestor oameni, dar avea o voință dărză, o renunțare la orice pretenții, numai să-i poată trezi la o viață pentru Dumnezeu. Îi era milă de ei.

Nimic nu era prea mult, nici o jertfă prea mare, nici o muncă prea grea, numai să-i poată aduce pe calea Domnului.

Mânca ce putea și unde putea. Din cauza aceasta s-a îmbolnăvit de stomac.

Dar nu s-a dat bătut. În patru ani nu a dormit de cinci ori în același loc.

Mă gândesc la ce distanță de o așa consacrare se află mulți din vestitorii Evangheliei de azi !

În serile din cursul săptămânii, Neff a început o școală.

Într-un grajd, pe o grămadă mai mare de gunoi, ca să încapă cât mai mulți, la lumina unui opaiț, el aduna copiii să-i învețe carte.

Cu mijloace improvizate se străduia să le deschidă mintea, să poată citi Cuvântul lui Dumnezeu.

Ziua vizita familiile, intervenea unde erau neînțelegeri, ajuta pe cei bolnavi, căuta să facă față tuturor nevoilor.

[Cont. în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**